

ERA ODATĂ O CAPRĂ CARE AVEA TREI IEZIȘORI. IEDUL CEL MARE ȘI CU CEL MIJLOCIU ERAU FOARTE OBRAZNICI ȘI NĂZBĂTIOȘI, DAR CEL MIC ERA HARNIC ȘI CUMINTE. VORBA CEEA: „SUNT CINCI DEGETE LA O MÂNĂ ȘI NU SEAMĂNĂ UNUL CU ALTUL”. ÎNTR-O ZI, CAPRA I-A CHEMAT PE IEZI, CARE SE JUCAU PE AFARĂ, ȘI LE-A SPUS:

— DRAGII MAMEI COPILAȘI! EU MĂ DUC ÎN PĂDURE DUPĂ MÂNCARE. VOI SĂ ÎNCUIAȚI UȘA DUPĂ CE PLEC EU ȘI SĂ NU DESCHIDEȚI NIMĂNUI! CÂND MĂ VOI ÎNTOARCE VOI CÂNȚA AȘA: „TREI IEZI CUCUIEȚI, UȘA MAMEI DESCUIEȚI!”.

— DA, MĂMUȘĂ! AU SPUS IEZII ȘI, DUPĂ CE CAPRA A PLECAT, AU ȘI ÎNCUIAT UȘA.

